

Студијски програм: Докторске студије			
Назив предмета: Студије модерног дискурса 1			
Наставник: проф. др Милан Брдар			
Статус предмета: обавезни, заједнички			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Завршене мастер студије. Похађање програма конципираног у интердисциплинарној умрежености филозофије језика, социологије, историје и политикологије, тражи одговарајућу припрему из ових области.			
Циљ предмета			
Програм <i>Студије модерних дискурса</i> има дефинисано место и сврху заокруживања образовног процеса у специфичној области наука о медијима, култури и комуникацији утолико што нуди основни увид да се комуникација, делатност медија, па и култура не одвијају у вакуму и стању неродређености и слободе, него под окриљем неког од великих модерних дискурса (либерализма, конзервативизма, егалитаризма) и под императивима његовог режима. Овакав програм представља новину у европским размерама јер је концептован структуралистички, а структуранизам у Европи никад није био популаран због хуманистичког отпора и критике која је углавном била неоправдана. Циљ курса је да полазницима омогући разумевање конститутивног значаја ових дискурса како за јавни дискурс било које (европске) културе тако и за друштвене и хуманистичке науке уопште. Круну предавања чини реконструкција дискурзивне логике која се може установити на распону дискурса у медијима и широј комуникацији до дискурса у друштвеним наукама и филозофији. Ниво докторских студија је најпримеренији за пласман значајних сазнања из области језичко-комуникативног делања, чије познавање је неопходно за посленике медија и културе.			
Исход предмета			
Реализација програма би требало да за исход има оспособљеност кандидата за интердисциплинарни рад у области комуниколошких наука. У том смислу, програм има пуно оправдање на Факултету за културу и медије.			
Садржaj предмета			
Основни предмет ових студија чине велики дискурси или дискурзивне формације Модерне. Главне тематске области чине поља синхроних појединачних модерних дискурса: либерализма, егалитаризма и конзервативизма. Уводни део чини дијахронија великих полемичких дискурса који су припремили услове западне Модерне: хуманизам-схоластика, протестантизам-католицизам рационализам-романтика. Разлог овог проширења је у томе што се без историјско-дијахроне димензије (која обухвата први семестар) не могу разумети велики модерни дискурси (који су предмет другог семестра).			
Литература:			
Брдар, М. (2002): <i>Филозофија у Дишановом писоару. Постмодерни пресек XX вековне филозофије</i> , Књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци/Нови Сад.			
Брдар, М. (2005): <i>Узлудан позив: Социологија знања између идеологије и саморефлексије. Случај Карла Манхайма и Просветитељства</i> , Stylos, Novi Sad.			
Фуко, Мишел (2007): <i>Археологија знања</i> , Плато, Београд.			
Број часова активне наставе: предавања 1	Теоријска настава: СИР 4	Практична настава:	
Методе извођења наставе	Предавања, интерактивност, писање радова и одбрана.		
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	30
практична настава	20	усмени испит	20
семинар-и	20		